

Anna Walulik

<https://orcid.org/0000-0002-5607-6974>
 Uniwersytet Ignatianum w Krakowie, Polska
 Ignatianum University in Cracow, Poland
anna.walulik@ignatianum.edu.pl
 Data zgłoszenia: 02.07.2026
 Data akceptacji: 02.07.2026
 Data publikacji: 30.09.2026
<https://doi.org/10.35765/hw.2026.2575.03>

O Mistrzu – Ks. Profesor Zbigniew Marek SJ

Ksiądz profesor Zbigniew Marek SJ należał do grona najwybitniejszych polskich pedagogów religii, katechetów i wychowawców. W sposób twórczy łączył refleksję teologiczną z naukami o wychowaniu. Od momentu powstania dzisiejszego Uniwersytetu Ignatianum w Krakowie związany był z tym środowiskiem akademickim. Współtworzył jego struktury naukowe, organizacyjne i dydaktyczne, pełniąc funkcje dziekana Wydziału Pedagogicznego oraz prorektora uczelni. Dzięki jego zaangażowaniu rozwijano nowe kierunki

kształcenia, studia podyplomowe oraz uzyskano uprawnienia do nadawania stopnia doktora nauk humanistycznych w dyscyplinie pedagogika. Był nie tylko cenionym badaczem, lecz także mistrzem akademickim, którego działalność pozostawiła trwały ślad w polskiej teologii i pedagogice.

Urodził się 23 stycznia 1947 roku w Wilkowicach koło Bielska-Białej. Do Towarzystwa Jezusowego wstąpił w 1961 roku. Studiował filozofię w Krakowie i teologię w Warszawie, a następnie katechetykę w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie (obecnie UKSW) oraz w Grazu. W warszawskiej uczelni zdobywał kolejne stopnie naukowe.

Tytuł doktora uzyskał w roku 1976, broniąc rozprawy pt. „Teoria wychowania religijnego według Planu Trewirskiego w świetle nurtów katechetycznych lat sześćdziesiątych i siedemdziesiątych” napisanej pod kierunkiem ks. prof. Jana Charytańskiego. W roku 1994 uzyskał habilitację, a w 2000 tytuł profesora nauk teologicznych. Drugą habilitację z nauk humanistycznych w zakresie pedagogiki uzyskał na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu w 2008 roku.

Dorobek naukowy ks. prof. Marka obejmuje ponad trzysta publikacji, w tym monografie, podręczniki akademickie oraz artykuły z zakresu teologii i pedagogiki, w których konsekwentnie rozwijał koncepcję pedagogiki religii jako dyscypliny nauk o wychowaniu, ukazując duchowość i religię jako istotne czynniki rozwoju człowieka. Wśród najważniejszych prac świadczących o twórczej integracji problematyki teologicznej i pedagogicznej należy wymienić: *Podstawy pedagogiki religii*, *Pedagogika towarzyszenia*. *Perspektywa tradycji ignacjańskiej*, *Religia – pomoc czy zagrożenie dla edukacji?* oraz *Podstawy wychowania moralnego*.

Był członkiem Komisji Wychowania Katolickiego Konferencji Episkopatu Polski oraz współautorem programów i podręczników do nauczania religii, organizatorem i wieloletnim moderatorem Korespondencyjnego Kursu Biblijnego, redaktorem czasopisma „Horyzonty Wiary”, przekształconego później w „Horyzonty Wychowania”. Łączył działalność naukową z posługą duszpasterską, pozostając człowiekiem dialogu, życzliwości i głębokiej troski o rozwój drugiego człowieka.

W pamięci współpracowników i uczniów pozostaje jako wymagający, ale niezwykle życzliwy nauczyciel akademicki, który odwołując się do godności osoby ludzkiej, inspirował do poszukiwania prawdy i odpowiedzialności za wychowanie. Jego życie i twórczość stanowią świadectwo harmonijnego połączenia nauki, wiary i służby człowiekowi. Zmarł 18 lutego 2024 roku.